Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), judecătorul Igor Barbacaru
Dosarul nr. 3r-520/23 /2-21106624-02-3r-06112023/

D E C I Z I E

22 ianuarie 2024 mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Veronica Negru
Judecătorii Ecaterina Palanciuc și Ina Dutca

examinând în ordine de recurs, în lipsa părților, cererea de recurs declarată de avocatul Alexei Croitor, în interesele recurentului *****împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 octombrie 2023, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din R.Moldova, terț executor judecătoresc ***** privind anularea actului administrativ, obligarea reexaminării sesizării și repararea prejudiciului moral

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

1. La data de 16 iulie 2021, ***** s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din R. Moldova, terț executor judecătoresc ***** privind anularea actului administrativ, obligarea reexaminării sesizării și repararea prejudiciului moral.
2. Cere, reclamantul ***** anularea deciziei Colegiului disciplinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din RM nr.64/783 Di din 25.01.2021, obligarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de a reexamina sesizarea petiționarului Smochin Marcel privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc ***** și repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.
3. Prin cererea de concretizare a acțiunii, reclamantul a solicitat anularea deciziei Colegiului disciplinar al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătorești din RM nr.64/783 Di din 25.01.2021, anularea deciziei Colegiului disciplinar al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti din RM ***** cu privire la respingerea contestației depuse de Smochin Marcel privind tragerea la răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc *****, obligarea Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătorești să reexamineze sesizările petiționarului Smochin Marcel privind tragerea la răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc

***** și încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.

4. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la data de 20.07.2020 a depus la Colegiul disciplinar al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti din RM sesizarea nr.64, prin care a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc ***** pentru faptul că nu a încetat procedura de executare, deși debitorul a achitat sumele dispuse spre încasare.
5. Relevă că, prin decizia Colegiului disciplinar al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătorești din RM nr.64/783 Di din 25.01.2020 s-a declarat sesizarea inadmisibilă.
6. Nefiind de acord cu decizia nr.64/783 Di din 25.01.2021, la data de 23.06.2021 reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă, care însă nu a fost soluţionată.
7. Suplimentar, prin decizia Colegiului disciplinar al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti din RM *****, s-a decis respingerea contestației depuse de Smochin Marcel privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judeătoresc, *****.
8. Consideră deciziile contestate ca fiind neîntemeiate, or, Decizia nr.64/783 Di din 25.01.2021, contravine principiilor de motivare a deciziei prevăzută la art.31 Cod administrativ, care prevede că actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.
9. Menționează reclamantul că, ca temei de atragere la răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc, a invocat prevederile art.21 din Legea privind executorii judecătoreşti nr. 113/17.06.2010 lit. b^1), și anume pentru încălcarea gravă sau sistematică a obligaţiilor profesionale stabilite de lege; b^2) încălcarea modului şi a termenelor de comunicare a actelor întocmite de executorul judecătoresc părţilor în procedura de executare şi/sau reprezentanţilor acestora, neacordarea posibilităţii de a lua cunoştinţă sau de a efectua copii de pe materialele din dosarul de executare; c) săvârşirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probităţii profesionale ori bunelor moravuri; f) încălcarea gravă a Codului deontologic.
10. Subliniază că, prin decizia enunțată supra, se neagă dreptul reclamantului la apărare şi acces la justiţie, prevăzute la de art.6 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului.
11. Consideră că, s-a încălcat inclusiv art.13 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului, care garantează dreptul la un remediu efectiv, şi prevede că orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta Convenţie au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.
12. De asemenea, invocă că, nu s-a respectat procedura de comunicare la examinarea sesizării prevăzută la art.70 Cod administrativ, dacă inițiază o procedură

administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil. Dacă inițiază o procedură administrativă la cerere şi la procedură participă şi alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată.

13. Susține că, în cazul în care petiționarul solicită confirmarea înregistrării cererii, autoritatea publică este obligată să-i confirme petiționarului în scris data şi numărul de înregistrare. În conformitate cu prevederile art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.
14. Opinează că, pârâta era obligată să examineze şi să emită decizia pe marginea plângerii reclamantului, ceea ce nu a avut loc, şi a dus la încălcarea art. 64 Cod administrativ, care prevede că, autoritatea publică este obligată să soluţioneze o cerere potrivit competențelor sale şi în termenul stabilit de lege. Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică şi în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal. Prin derogare de la prevederile alin.(2), în cazurile prevăzute de lege, nesoluționarea în termen a unei cereri se consideră drept acceptare a acesteia.
15. Reiterează că, conform art.189 Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.
16. La caz, remarcă că, din textul Deciziei nr.64/783 Di din 25.01.2021 nu este clară motivarea acesteia, astfel contravine art. 119 alin.(1) Cod administrativ, conform căruia conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert.
17. În partea ce ține de prejudiciul moral solicitat, indică că, conform art.2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.
18. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului

recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

19. Tot odată, cu referire la prevederile art.2037 Cod Civil, menționează reclamantul că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciul moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Poziția instanței de fond:

20. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 octombrie 2023, s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de ***** împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din R.Moldova privind anularea actului administrativ, obligarea reexaminării sesizării și repararea prejudiciului moral, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

Solicitarea recurentului:

21. Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 octombrie 2023, la data de 25 octombrie 2023, ***** a declarat recurs, solicitând anularea încheierii instanței de fond, ca fiind neîntemeiată.

Argumentele părţilor în recurs:

22. În motivarea recursului, recurentul a reiterat poziția expusă prin acțiunea depusă, menționând că, instanța de fond eronat a conchis asupra inadmisibilității acesteia, invocând prevederile art. 207 alin. (2) lit.e) Cod administrativ, cauza urmând a fi remisă la rejudecare în instanța de fond.
23. Subliniază că, drept temei de inadmisibilitate a fost invocată nerespectarea termenului de înaintare a cererii prealabile de 7 zile, prevăzut de pct.47 din Ordinul nr.96 din 20.02.2017, reiterând în acest sens că, termenul de contestare constituie 30 zile, acesta urmând a fi calculat de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual și nu de la publicarea acestuia pe pagina web a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.
24. Cu referire la prevederile art 165 Cod administrativ menționează că, cererea prealabilă se depune în termen de 30 zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Dacă autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ

individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de 1 an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției. (3) Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată și fără obligația de a respecta un termen.

25. Menționează că, potrivit art. 63 Cod administrativ, calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 383-390 Cod civil, iar Codul administrativ nu permite derogări de la normele sale, doar în cazul de necesitate absolută și nu contravine principiilor prezentului cod. Reducerea termenului de contestare de la 30 zile la 7 zile este contrar principiului legalității și rezonabilității termenelor.
26. La fel, atrage atenția de asemenea la prevederile art.27 Cod administrativ, conform căruia, în cazul în care prezentul cod sau alte legi speciale nu impun un termen anumit, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze într-un termen rezonabil.
27. Susține că, Decizia Colegiului disciplinar al UNEJ nr. 64/783 Di din 25.01.2021 nu conține partea motivată, astfel fiind încălcate prevederile art. 118 Cod administrativ.
28. Fiind notificat despre cererea de recurs depusă de *****intimata Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești din R.Moldova, prin referința depusă la data de 13.11.2023 a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea încheierii instanței de fond, menționând că, instanța de fond corect a concluzionat că, contrar prevederilor art. 17 Cod administrativ, coroborat cu art.20 Cod administrativ, nu a justificat un drept al său încălcat prin actul contestat și nu a prezentat documente și argumente pertinente prin care ar justifica interesul personal, nu a specificat încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, nu s-a încadrat în temeiurile care ar putea desființa un act care de drept nu este destinatarul acestuia, neputând revendica presupusul drept încălcat.
29. Opinează că, prima instanță corect a dedus că, pretențiile formulate de Smochin Marcel nu afectează personal drepturile acestuia, iar din dispozițiile legale pertinente, rezultă că doar persoana în privința căreia sânt aplicate măsurile stabilite prin dispozițiile contestate este îndreptățită de a le contesta în instanță, în vederea apărării drepturilor și intereselor sale personale.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului:

30. În acord cu prevederile stipulate la art.241 alin.(1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.
31. În corespundere cu dispozițiile art.242 Cod administrativ, recursul împotriva

încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

32. Din analiza materialelor dosarului, Completul de contencios administrativ constată că, recursul este declarat în termenul prevăzut de lege, încheierea contestată cu recurs fiind emisă la data de 18 octombrie 2023, iar cererea de recurs fiind depusă la data de 25 octombrie 2023 (f.d.127).
33. Art.236 Cod administrativ prevede expres că, instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.
34. Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sânt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.
35. Consecvent, Colegiul reține că, recursul depus de ***** conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază solicitările. Iar, în condițiile descrise supra, în temeiul reglementărilor art.233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.
36. La data de 21.01.2024, avocatul Alexei Croitor, în interesele recurentului Smochin Marcel a depus cerere, în temeiul art. 12^1 CPC, prin care a solicitat *ridicarea excepției de neconstituționalitate* și sesizarea Curții Constituționale privind verificarea legalității pct. 47 din Ordinul Ministerului Justiției nr. 96 din 20.02.2017 cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, în partea ce ține de: ”…în termen de 7 zile lucrătoare de la data publicării pe pagina web a Ministerului Justiției și a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești”.
37. În motivarea acesteia, a indicat că, prezenta cerere corespunde condițiilor statuate în conținutul art. 12^1 alin.(2) CPC, și anume: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția

este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu – la caz de către Smochin Marcel; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei – la caz – ca temei de contestare a deciziei Colegiului disciplinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din RM nr. 64/783 Di din 25.01.2021; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale, având ca obiect prevederile contestate.

38. Reliefează că, conform art.12[1] CPC, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui R.Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.
39. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii condițiilor specificate mai sus.
40. Prin referința depusă la 22.01.2024, intimata Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a indicat că, la caz, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie un act normativ subordonat legii și nu intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția R. Moldova, iar în cazul în care recurentul consideră că, Ordinul Ministerului Justiției nr. 96 din 20.02.2017 este unul ilegal, poate să îl conteste în cadrul procedurii administrative de control normativ, în acord cu art.191 alin.(2) Cod administrativ, care prevede expres că, Curțile de apel soluționează în prima instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor administrative normative, care nu se supun controlului constituționalității.
41. Într-o altă ordine de idei, menționează că, recurentul ridică excepția de neconstituționalitate în privința prevederilor care nu sânt aplicate la soluționarea speței, or, instanța de fond a conchis asupra inadmisibilității acțiunii înaintate de Smochin Marcel, în temeiul art.207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, iar termenul de 7 zile, invocat de autorul excepției, nu este relevant la caz, deoarece nu se referă la obiectul examinării cauzei în ordine de recurs și prin urmare, în corespundere cu art. 12[1] alin. (4) CPC, dacă nu sânt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin. (2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Aprecierea instanței de recurs:

42. Reieșind din argumentele invocate de participanții la proces, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ conchide că, recursul este admisibil, dar neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins din următoarele considerente.

43. În conformitate cu prevederile art.192 alin.(1) Cod administrativ, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.
44. În accepțiunea art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.
45. Art.243 alin.(2) Cod administrativ, indică că, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată.
46. Conform art.243 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: […] b) respinge recursul.
47. Potrivit art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.
48. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.
49. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.
50. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.
51. Conform art.39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.
52. În concordanță cu art.189 Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci cînd autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere. În cazurile prevăzute de lege, precum şi în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acţiunea în contencios administrativ poate fi înaintată şi de autoritatea publică, iar potrivit art.195 Cod administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

53. Colegiul menționează că, reieșind din prevederile expres statuate la art.207 alin.(1) și alin.(2) lit.e) Cod administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.
54. Colegiul notează că, art.17 Cod administrativ, definește dreptul vătămat ca fiind orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
55. În concordanță cu art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.
56. În acord cu art.7 Cod administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.
57. În temeiul art.8 Cod administrativ, regimul de putere publică reprezintă ansamblul competenţelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităţilor publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forţă juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice.
58. Art.10 alin. (1) Cod administrativ, definește actul administrativ individual ca fiind orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. (2) Decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.
59. Conform art. 11 Codul administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. (2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia. (3) Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

60. În corespundere cu reglementările legale ale art.15 Cod administrativ, (1) Operaţiunile administrative sânt manifestările de voinţă sau activităţile autorităţilor publice care nu produc ca atare efecte juridice. (2) Operaţiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepţia operaţiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terţ.
61. Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.
62. Cu referire la caz, Colegiul constată că, prin prezenta acțiune, reclamantul ***** contestă decizia Colegiului disciplinar al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti din RM nr.64/783 Di din 25.01.2021, prin care s-a declarat inadmisibilă sesizarea nr.64 din 20.07.2020, depusă de Smochin Marcel privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc *****, a deciziei Colegiului disciplinar al Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti din RM ***** cu privire la respingerea contestației depuse de Smochin Marcel privind tragerea la răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc *****, solicitând anularea acestora și obligarea Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătorești să reexamineze sesizările petiționarului Smochin Marcel privind tragerea la răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc ***** și încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.
63. Instanța de recurs notează că, în temeiul art. 206 alin. (1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); anularea actului administrativ, obligarea reexaminării sesizării și repararea prejudiciului moral, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).
64. Prin urmare, normele de drept enunțate supra impun că, pentru admisibilitatea acţiunii în contencios administrativ este necesar să fie revendicat, de către reclamant, un drept propriu lezat prin activitatea administrativă, astfel încît, controlul judecătoresc asupra activităţii administrative se realizează prin revendicarea de către persoană a unui drept pretins a fi lezat.
65. Respectiv, prin instituirea instituţiei admisibilităţii, legiuitorul a statuat că activitatea administrativă a autorităţii statului şi actele emise de aceasta nu pot fi

contestate de oricine, ci doar de persoana care pretinde lezarea unui drept propriu, fiind impusă astfel, o ineficienţă şi lipsă de putere a actelor administrative emise.

66. La caz, Colegiul apreciază ca fiind justă și întemeiată concluzia primei instanțe, potrivit căreia, prin prezenta acțiune, reclamantul ***** nu a făcut dovada unui drept vătămat prin activitatea administrativă a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din R.Moldova, iar cererea de chemare în judecată depusă, nu se încadrează nici într-o categorie a acţiunilor în contencios administrativ, prevăzute la art. 206 Cod administrativ.
67. Colegiul notează că, reieșind din dispozițiile art.207 alin.(2) lit. e) în coroborare cu art.39 alin. (2), art.17 și art.189 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ, sesizarea instanței de judecată de către orice persoană care în opinia sa revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, implică existența obligatorie a două condiții, și anume existența vătămării unui drept recunoscut de lege a reclamantului şi vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.
68. În acest context, instanța de recurs reiterează poziția instanței de fond, în conformitate cu care, ***** nu a probat prezenţa unui drept vătămat, în sensul art.17 Cod administrativ, printr-o activitate administrativă a pârâtei, ne fiind prezentate documente și argumente pertinente prin care ultimul şi-ar justifica interesul personal, ne fiind specificată încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.
69. Colegiul remarcă că, pentru a fi pusă în mişcare o acţiune, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiţii de formă şi conţinut, precum ar fi respectarea competenţei jurisdicţionale, existenţa capacităţii procesuale, etc.
70. Concomitent, Colegiul precizează că, prin instituirea admisibilităţii acţiunilor deferite judecăţii, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condiţiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil în vederea exercitării dreptului constituţional statuat de art.20 din Constituţie, prevenindu-se astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.
71. În contextul celor menționate supra, instanța de recurs reține că, prevederile legale precitate, interzic apriori și inter alia înaintarea acțiunilor în contencios administrativ populare, adică actio popularis. Indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii în control normativ, reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile.
72. Prin urmare, în condițiile în care acțiunea în contencios administrativ înaintată de către *****nu a întrunit condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanța de judecată nu a purces la examinarea și soluționarea fondului

cauzei, declarând-o inadmisibilă.

73. Pe cale de consecință, Colegiul reiterează că, *****prin cererea de recurs depusă, nu a invocat nici un motiv plauzibil în vederea dispunerii anulării actului judecătoresc contestat cu recurs, or, simpla nemulțumire a acestuia de soluția adoptată de instanța inferioară, nu poate constitui motiv de admitere a cererii de recurs, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul recursului nu se reține vreun temei de recurs expres prevăzut de lege, or, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.
74. Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, conchide că, prima instanță întemeiat și justificat a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de *****argumentele invocate în cererea de recurs fiind neîntemeiate.
75. Cu referire la cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate a pct. 47 din Ordinul Ministerului Justiției nr. 96 din 20.02.2017 cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, în partea ce ține de: ”…în termen de 7 zile lucrătoare de la data publicării pe pagina web a Ministerului Justiției și a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești”, instanța de recurs menționează că, în accepțiunea art.12[1] alin.(1) CPC, în cazul existenţei incertitudinii privind constituţionalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, a hotărârilor şi ordonanţelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluţionarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituţională. *(5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.*
76. Astfel, având în vedere că, în cadrul cercetării stării de fapt, s-a constatat că, acțiunea nu răspunde exigențelor de admisibilitate, fiind declarată inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ, Colegiul consideră inoportun de a se expune asupra cererii, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acțiunii în contencios administrativ. Or, art.12[1] alin.(5) CPC, indică expres că, instanţa de judecată poate ridica excepţia de neconstituţionalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel *a fost acceptată* în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curţii de apel a fost declarată admisibilă conform legii, la caz, fiind constatat că, acțiunea este inadmisibilă, situație ce exclude examinarea fondului cauzei de contencios administrativ atât din perspectiva circumstanțelor de fapt, cât și motivelor de drept, inclusiv și cu referire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

77. Reieșind din cele expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de *****împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 octombrie 2023.
78. În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 octombrie 2023.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul Veronica Negru

Judecătorii Ecaterina Palanciuc

Ina Dutca